

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022390 18 Кж 2
Бања Лука, 12.07.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Обрена Бужанина и Едине Чупељић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Н.Ј. и О.К., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог Н.Ј., адвоката Н.К. из С., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв 2 од 02.07.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.07.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Н.Ј., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв 2 од 02.07.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв 2 од 02.07.2018. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом Н.Ј., по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који се потврђеном оптужницом Округног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0037678 17 од 04.01.2018. године, терети за извршење кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог, адвокат Н.К. из С. без назначења жалбених основа, али из разлога у образложењу рјешења произлази да се ово рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС у форми недостатка разлога о одлучним чињеницама и погрешно утврђеног чињеничног стања. При томе жалба прецизира да побијано рјешење не садржи образложење разлога из којих је суд утврдио постојање основане сумње да је оптужени починио предметно кривично дјело, нити постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, а да је чињенично стање на коме се заснива овај притворски разлог погрешно утврђено.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним наводима овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све одлучне чињенице и извео правилан закључак о постојању основане сумње да је оптужени Н.Ј., заједно са оптуженим О.К. починио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, које му се оптужницом ставља на терет и притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС и за такав закључак дао разлоге у образложењу (на страни 2. посљедњи пасус и на страни 3. образложења).

Наиме, постојање основане сумње да је оптужени Н.Ј., заједно са оптуженим О.К. починио неведено кривично дјело, првостепени суд у побијаном рјешењу образлаже наводећи да докази који су приложени уз оптужницу (цјењени појединачно и у међусобној) вези упућују на закључак да је оптужени предузео радње чињенично описане у диспозитиву оптужнице, у којим су остварена обиљежја кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС. Утврђујући да у досадашњем току поступка, основана сумња ничим није компромитована јер чињенична подлога на којој се она заснива и даље постоји у неизмјењеном облику, побијано рјешење закључује да се нису измјениле околности у погледу постојања овог општег услова за продужење притвора.

Аргументима жалбе није доведена у сумњу ни правилност утврђења чињеница на којима се заснива закључак о постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело. Ово из разлога што такав закључак побијано рјешење првенствено темељи на чињеници да је оптужени Н.Ј. и раније осуђиван пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 007402 11 Кпс од 13.03.2012. године због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. у вези са чланом 383а. став 2. и чланом 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (дакле истоврсног кривичног дјела) на казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци.

Чињенице да је оптужени специјани повратник у извршењу дјела и да је (према чињеничном опису дјела у оптужници) кривично дјело које му се потврђеном оптужницом ставља на терет извршено непосредно након истека казне по ранијој пресуди, и по оцјени овог суда представљају нарочите околности која оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело. Па имајући у виду да се за ово кривично дјело може изрећи казна затвора од 3 (три) године и тежа казна, онда је правилан закључак побијаног рјешења о постојању притворског разлога садржаног у одредбама члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС (који се манифестује у интерацијској опасности) за даље задржавање оптуженог у притвору.

Код оваквог утврђења ирелевантан је жалбени приговор којим се указује на погрешно утврђење побијаног рјешења чињеница које се односе на имовинске прилике оптуженог, уз тврдњу жалбе по којој чињенице да оптужени на легалан начин обезбјеђује средства за идржавање јер је запослен у угоститељској радњи и има у власништву пословни простор и кафић, значајно смањују опасност од понављања кривичног дјела. Наведене, жалбом апострофиране чињенице немају тај значај који им жалба придаје посматрано с аспекта околности које оправдавају бојазан од понављања кривичног дјела

јер, супротно тврдњи жалбе, оправдана бојазан од понављања кривичног дјела произлази из чињеница да је оптужени осуђиван за истоврсно дјело и да је кривично дјело за које се оптужницом терети извршио непосредно по изласку са издржавања казне затвора по ранијој осуди.

Кроз утврђење побијаног рјешења о нужности даљег задржавања оптуженог у притвору по наведеном притворском разлогу, те кроз образложење разлога за такав закључак, исказан је став првостепеног суда да није било мјеста примјени неке од блажих мјера које према закону суд има на располагању, па слиједом тога нема основа ни жалбени приговор који се заснива на тврдњи да могућност примјене блаже мјере од притвора првостепени суд није ни разматрао приликом доношења побијаног рјешења.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету оптуженог, на које овај суд пази по службеној дужности, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, жалба одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић